

SläktKuriren

nu med

CarlskronaVäckoblad

Nr 6. Årgång 30. Utg dag 24/7 1995.

Informationsblad för ERNBERG-EHRENBERGSKA SLÄKTFÖRENINGEN

Chefredaktör: Ingemar Ernberg, tillika utgivare. Bitr redaktör Mikael Bergström. Red:s adress: I. Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

FÖRRA ÅRETS SUCCÈ UPPREPAS-FAST VI BYTER PARK (se reportage längre fram)

Släktträff med pic-nic

Drottningholms slott, Stockholm, lördagen den 19/8 1995 kl 13.00

Alla är hjärtligt välkomna lördagen den 19/8 kl 13 (pågår mellan kl 13.00-16.00, och det går naturligtvis att komma när som helst under denna tid, men för att vi inte skall tappa bort varandra är det säkrast att vi ses vid 13-tiden). Samling vid stora besöksparkeringen.

Medtag matsäck. Kaffeservering finns om man inte vill ta med eget.

Lekar och frågesport kommer att ordnas liksom ev möjlighet att bese Teatern eller Kinaslott mot smärre avgift.

För vår planering vore det bra om Ni ringer eller skriver till undertecknad och berättade att Ni kommer och vad Ni vill göra under eftermiddagen. Meddela även om vi skall försöka hjälpa till med transporter på något sätt, eller om Du har bil och kan hjälpa till att köra.

Välkomna till en som vi hoppas solig och trevlig lördagsträff med slakten!

Programkommittén

genom

Jan Ernberg

Erikslundsvägen 380

18347 Täby; tel 08/510 506 55

I detta nummer av Släktkuriren

återges i facsimile några sidor ur Slätkurirens nyupptäckta föregångare, **Carlskrona Väckoblad från 1930**, tillika en gång lokaltidningens namn i staden. Vidare presenteras flera av **släktrådets nuvarande ledamöter** lite utförligare. I **Föreningsnytt** kan Du läsa om planerna inför Karlskrona resan 1996, om **adressregistret och släkttavlorna** för vilka vi behöver Din hjälp, om de skall "överleva". I **kalendariet** ges ytterligare datum. En utförlig presentation av **föreningens 1:e ordförande Jarl Ernberg** har sammanställts. **Anna-Lisa Ekelund** har via sina Karlskrona-minnen lämnat efter sig ögonblicksbilder från den släkttäta staden vid slutet av 1880-talet. Några sidor återges här. Vidare en kommentar i namnfrågan från Torsten Ernberg. I slutet av numret finner Du en **blankett** genom vilken Du kan lämna meddelanden till Släktrådet/Redaktionen.

Nästa nummer beräknas utkomma i börja av nästa år, och handlar i huvudsak om Ernbergarna i Karlskrona, samt Gustafs, Roberts med fleras olika företag där. Redaktionen har bl a kommit över ett ex "Karlskrona Stads Historia", utgiven av Janerik Bromé år 1930.

Föreningsnytt

Medlemsavgiften garanterar information från föreningen

Medlemsavgiften till släktföreningen är facila 50:- för en tre-års period, 1993-96. Den skall sättas in på pg nr 484 72 55-9, Ernberg-Ehrenbergiska släktföreningen. I takt med att slakten växer och växer och nya generationer kommer till, och adress-ändringar inte rapporteras blir det naturligtvis allt svårare och dyrare att hålla reda på och nå alla inom slakten. Därför kommer **fr o m 1996 utskick, kallelser och Släktkuriren i första hand att sändas bara till dem som betalat medlemsavgift.**

Adressregistret uppdateras med Er hjälp

Det är också oerhört angeläget att vi får uppgifter om släktingar som vi inte tidigare varit i kontakt med, samt att Ni alla hjälper till att förse oss med adressändringar och nya adressuppgifter.

Släkttavlorna kompletteras med släktingars hjälp

Dagmar Riben har för drygt 10 år sedan framställt släkttavlor, där alla grenar av Ernberg-Ehrenbergiska släktföreningen finns kartlagda in i minsta detalj. För att uppdatera dessa värdefulla släkttavlor för framtiden och hålla dem och släktregistret aktuellt, vore vi tacksamma att få upplysningar om alla nyfödda inom slakten, alla barn och barnbarn. Vi uppmanar nu i första hand alla nyblivna föräldrar och mor- och farföräldrar att tänka igenom vilka nyfödda som tillkommit efter 1990, med födelsedatum, fullständigt namn och föräldrarnas namn.

Vi vore också tacksamma att till redaktionen få meddelanden om släktingar som avlidit efter 1/7 1993, med namn, datum för födelse och bortgång.

Släkttavlorna kan beställas för 100:-

Xerox-kopior av släkttavlorna kan beställas från föreningen för 100:- inklusive porto. De består av 10 blad i A3 format, som kommer att vikas en gång till A4 i försändelsen. *Red.*

Resa till Blekinge i maj 1996

Hästö, Lorensberg, Wedeby, Råbacken, Borgmästarbron, Ronnebygatan, Lilla Björkholmen, Landbrogatan, Hässle gård, Ugnanäs Storegård och Germundsgård, Lilla Vida, Ernhyltan.... Dessa är numera närmast mytomspunna namn i släktens tidigare historia. Blir Ni inte nyfikna? Förra året efterfrågade vi intresse för en Karlskrona-resa på släkttemat. Preliminärt skulle den äga rum försommaren 1995.

Resan flyttad

Ett 20-tal personer anmälde intresse. Släkträdet fann dock att en sådan resa krävde en hel del förberedelse-arbete med bl a rekognoscering och förberedelse på platsen, varför dels flera patruller skickats till Sydöstra Sverige i sommar, dels resan skjutits fram till nästa vår. Om den kan och skall bli av, beräknas detta ske Kristi Himmelfärds helgen 1996, 16-19/5. Projektet blir mycket en kostnadsfråga vad avser resa, logi och mat. Ett alternativ är att vi tar oss till Karlskrona på egen hand och strålar samman där. Ett annat alternativ är att vi hyr en gemensam buss, vilket på många sätt vore roligare. Detta kräver dock ett säkert, stort underlag i form av deltagare.

Familjenöjet 1996

Men varför inte spara lite pengar redan nu för att delta.... och gör detta till en av höjdpunkterna i Din/familjens planering inför 1996! Programmet planeras bli familjevänligt och ganska "luftigt, så att även barn och äldre kan ha utbyte av det, men naturligtvis måste släkthistorien och -platserna få sin viktiga, framträdande roll. Resan är tänkt, förutom att vara ett minnesvärt nöje, att vara ett sätt att rädda något av släktminnena och -rötterna till vår och kommande generationer, medan vi fortfarande bland oss har några som minns, eller var med på förra Karlskrona-resan på 60-talet.

Sevärt Karlskrona

För den som inte varit i Karlskrona förut är detta ett unikt tillfälle-det är en vacker stad med mycket varierade och intressanta sevärdheter. Man får dock räkna med att resa, mat, logi (2 nätter) mm kan kosta upp till 2.000:-/person hur man än vänder och vrider på detta för att hitta billiga lösningar. Ju fler vi blir, dess billigare å andra sidan. Hjälpt gärna till att rekrytera deltagare: "Följer Du med så gör jag det osv." Tacksam om intresserade hör av sig med synpunkter på kostnader, program mm till redaktionen per post eller telefon, eller till någon annan Du känner inom släkträdet. **Preliminär anmälan på blanketten sista sidan.**

Redaktionen

ERNBERGS på Haga

En lördag i augusti förra sommaren så samlades släktingarna äntligen och för första gången på Haga. Med kort varsel hade ett stort antal mött upp i alla åldrar för årets lilla Släktträff. Ja, nu ska Ni som inte var där inte bli gröna av avund och ilska-detta var inget regelrätt Släktemöte utan bara ett försök till en lite enklare släktträff i det gröna. Släktemötena hålls fortfarande enligt regelboken var 3:e år- dvs nästa gång 31/8 1996.

Lagom svalt, inget regn

Solen hade minst sagt grillat oss i 6-7 heta sommarveckor. Har Ni redan glömt hur plågsamt det var? Men lagom till släktträffen kylde luften ner till behaglig augusti-temperatur och molngardinen drogs för rejält. Sverige och Haga framträdde åter i sina behagligt mjuka färgtoner- inget blått och gult och grönt inte. Man kunde naturligtvis påstå att det var rena höstrusket, men riktigt så illa var det inte. Inga regn-mm registrerades i Släktföreingens medhavda bärbara regnmätare (=ordförandens portfölj med trasigt lås). Humöret och stämningen var på topp i släktleden. "E(h)r(e)nbergare" fyllde Stockholmsparken, som vi nästan

fick ha för oss själva-förmodligen på grund av att övriga Sverige led av sviterna efter Surströmmingspremiären dagen innan.

Luffarschack och tipspromenad

Där vimlade Ingrid och Jan, Tage och Cecilia, Peter, Annika, Henrik och Johan, Gullan och Birgitta, Jeanette. Bakom ekstammarna skymtade Anne och Gunnar, liksom Gunilla och Rune. Och en till Gunilla. Michael och Sara, Marie och Bernard, Dagmar, Jan, Eva och Svante, Erik och Ulla, Ingemar, Malin, Karin och Annika spelade luffarschacksturnering och löste tipspromenadens tretton lärorika frågor. Och många fler var där. Alltid trogna släkten var di älste Elna Bergström 95 år, nu 96, och Torsten Ernberg 86, snart 87, som skuttade omkring Koppar- och Silvertälten.

Tipspromenaden handlade denna gång om just Hagaparken och Släkten. Tretton trevliga frågor, som passade gammal och ung, hade placerats ut på parkstigarna av Gunilla Tideholm och Jan Ernberg. Frågorna och svaren återfinns Du på annan plats i denna tidning (sid 7).

En luffarschacksturnering organiserades av Eva och Jan Ernberg. Endast utslagsomgången hanns med och turneringen fortsätter i lämplig form vid kommande möte. Tolv personer har kvalificerat sig för rond två (se sid 6).

Gustav III:s Hagapaviljong och Kungamordet

De flesta deltog i en mycket trevlig och vägguidad visning av Gustav III:s Hagapaviljong, där han firade jul 1790 och vistades sista timmarna innan mordskottet föll under Maskeradbalen på Drottningholmsteatern.

Till programkommittén riktas ett särskilt varmt tack för det lyckade arrangemanget (Jan, Gunilla och Michael).

Ingemar Ernberg

Anna-Lisa Åkerman (f. Ekelund) berättar

Carlskronatiden 1889-1896

Genom Anna-Lisa Ekelunds dotter Kristina Åkerman-Klaesson har reaktionen fått en kopia av rubricerade barndomsminnen från Karlskrona, ur vilka här görs ett mindre utdrag. Det handlar alltså om samma (ljusa?) tid som Victor Ernbergs barndom beskriven i Släktkuriren nr 3, sid 4 (1993).

Jag minns många lyckliga stilla stunder hos mormor (*Doris Christiansen, g.m. Viktor Peterson, en av bröderna, red ann*). Vid morfars död 1891 behöll Mormor Mammans gamla barndomshem vid Bredgatan några år. Hon hyrde ut det stora 1700-talshuset mot gatan och bodde själv i den äldsta delen, i gårdshuset med dess gamla lusitiga svalgång. Den sista gången som Mamma besökte Mormor där, var enligt Mammans egna anteckningar, den 1 april 1893, då gården såldes till stor sorg och saknad för mamma. Hon hade aldrig haft något annat barndomshem, eftersom morfar köpte huset på Bredgatan redan 1862. Således 6 år innan Mamma föddes.

Under Mammans barndom hade det varit en stor gård med många boningar för folk och få. Gården, eller för att tala nutidens språk: tomten hade en stor trädgård och sträckte sig ner till vattnet, där en liten kaj och en brygga fanns för flera båtar. Häst och getter samt ankor, höns och kalkoner bland duvor hade det funnits gott om när Mamma var barn. En stor del av tomten och alla djuren såldes redan innan Morfar dog. Det stora huset, som var mycket gediget byggt,

lär ha ägts av en hög officer som byggt det av stulet virke från varvet före branden på 1700-talet.

Själv har jag inga som helst minnen från min barndom av Bredgatshuset, men jag har varit många gånger senare i Karlskrona och då sett och beundrat huset: den ståtliga trappuppgången, de fina interiörerna och de vackra 1700-tals-"Mariebergskakelugnarna". Huset ägs nu af Hantverksföreningen, som mycket pietetsfullt restaurerat den gamla gården. Huset skadades svårt av den stora branden i Carlskrona på 1700-talet och hela övervåningen byggdes därefter om. Undervåningen, som delvis byggdes om för "Farbror Isaks" räkning hade mer karaktär av lager och kontor.

Ifrån Bredgatan flyttade Mormor med sin då ogifta dotter Anna till Lantbrogatan, och det är från Mormors hem där, som jag har en mängd minnen. Hon bodde i ett lågt grått hus, som låg strax bredvid det s k Kungshuset, där befälhavande amiral bodde. Huset vette åt Hooglandspark. De stora träden i parken gav skugga åt de små låga rummen, så att där verkade kallt, mörkt och fuktigt, men vi tyckte där var trevligt ändå, och vi gingo ofta och hälsade på Mormor. Oftast var Mamma med, men sista året vi bodde i Carlskrona fingo vi gå ensamma. Det var ju så fridfullt på Ronebygatan. Inga bilar, inga cyklar och mycket få mänsiksor, som hade tid att spatsera där på förmiddagarna. Från en sådan promenad från Mormor har jag ett "genant" minne. Erik och jag hade av Mormor fått var sin apelsin. F.ö. vår första hela apelsin! I allmänhet fick man bara några klyftor. Vi bar dyrgriparna i händerna. Strax innan vi kom fram till vårt hus på Ronnebygatan-ingången var från Smedjebacken- så tappar Erik sin apelsin och den rullade så sakteliga genom en öppen källarglugg ner i en källare och var förlorad för oss. Som storasyster fick jag dra´ hem en stretande, gallsrikande pojke. Alla vi mötte, tittade förebrående på mig! Till råga på allt fick jag inte njuta av min hela apelsin. Det blev som alltid förut, bara ett par klyftor. Resten fick Erik!

Om källargluggarna suttit som de göra idag, högt upp på stenfoten, så hade aldrig olyckan med apesinen hänt. På den tiden satt källargluggarna i allmänhet i jämnhöjd med gatan för att man lättare skulle kunna kasta eller fösa ned de väldiga, tunga vedklabbarna. I källaren sågades och höggs veden i lämpligt format för spisar och kakelugar av den s k "vedgubben".

Ända från 1860-talet hade det funnits gas i Carlskrona. Bröderna Ernberg-Firma Gustaf Ernberg et Co-hade varit med om att installera gas i staden, men hemma hos oss på Ronnebygatan hade vi kakelugnar som eldades med ved. Veden köptes på sommaren, då den var som torrast, av hyresgästen själv. "Vedgubben" sågade och högg veden och bar i allmänhet också upp den i köket eller placerade den i de stora vedlårarna, som stod i nästan alla trappuppgångar. Vad allting var tungrott på den tiden! Och var fick man allt folk, som behövdes bara för denna detalj i hushållsjobbet? Det måste vid sekelskiftet varit en kolossal arbetslöshet, eftersom det tycktes vara lätt att anställa folk för detta arbete! Jag har inget minne av någon "vedgubbe", och har ändå levt utan värmeledning ända fram till 1927. Men däremot minns jag bra, att jungfrurna bar upp veden från vedlårarna i vedbärare av juteväv, skönt broderade med korsstygnbroderier, där ordet "ved" förekom samt famlijens monogram. I Carlskrona var det väl "båtsman" som skötte veddetaljen. Dessa gamla båtsmän användes till allt, och kunde också allt. Utom amma barn, sa´s det. Jag tror inte, att jag någonsin var i kontakt med vår båtsman. men jag tror mig minnas,

att han hette Magnusson, och att alla överblivna skvättar i vin- och spritglas hälldes i en stor flaska för båtsmans räkning.

De arma pigorna, som skulle sköta all denna stärktvätt, ja, all annan tvätt också! Inget varmvatten fanns, inga tvättmaskiner och naturligtvis inga elektriska järn eller manglar. Allt tvättades för hand och se´n byktes tvätten i hemgjord björkaskelut. Mamma fick endast ta askan från kakelugnarna för luten Den var minst förorenad. Spisaskan ansågs dålig, för i spisen brändes all möjlig smörja. Det hände också, att man där eldade med alved, såsom varande billigare än björk- och bokved. Alaska färgade kläderna röda, så den var mycket förkastlig.

Den var på den tiden ett så stort arbete med en tvätt, att man sparade ihop och sällan tvättade. Hos oss gömdes t ex vårvinterns tvätt tills vi flyttade ut till Hästö. Där var förhållandena lättare men jag minns en gång-det var väl jultvätten det gällde- att Erik och jag fick följa med pigorna, när de buro ner de väldiga säckarna till tvättstugan. Först hällde de ut innehållet på golvet för "särning". Erik och jag roade oss med att hoppa omkring bland smutskläderna, och det si fick vi gärna göra! Hu! När allt var särat samlades tvättkläderna ihop, och varje sort lades för sig i stora kar, där de fick ligga i blöt till nästa morgon vid 4-5-tiden, då bägge pigorna samt sannolikt också en lejd tvättgumma tog hand om smutskläderna. Hela dagen och troligen också den följande tvättades så kläderna med brun glycerinsåpa. Grönsåpa fanns också, men hemma ansågs den för "stark" för kläderna och ej vidare bra, ity att den satte gröna fläckar på kläderna, vilka voro svåra att få bort. Grönsåpan användes mest när man skurade golv. Tiljorna lyste efter behandlingen vackert vita. Än idag (1965) skurar man trapporna här i huset med grönsåpa. Den anses särskilt välgörande för marmorn. - När all tvätten var färdigtvättad, så byktes den i stora kar på fötter och med en tapp eller kran för utsläpp av allt vattnet. Tappen satt ett stycke från golvet.

När så tvätten var färdigbykt drog man iväg med den till Borgmästarbrons klappbryggor. Där klappades luten ur plaggen och de sköljdes noga i det bräckta vattnet. Nättrabyån faller ju ut där. När allt var klappat och klart for man hem igen. Var se´n tvätten hängdes till tork och manglades i Carlskrona, det har jag ingen aning om. Men på Hästö torkades kläderna ute och manglades sedan i de stora mangelboden. Efter att man först "dragit" och "lagt" tvätten rullades den på rullar och manglingen kunde börja.

Det där klappandet på rankiga bryggor var inte utan fara. En förbigående stor båts svallvågor eller en liten stormunge kunde lätt vippa klappbryggan över ända. En vän till mig (K.S.) har berättat för mig att hennes mamma vid ett tillfälle var med om att klappbryggan, som hon låg på plötsligt vällte, och hon kom i vattnet. Hon kunde inte simma, men fäktade med armarna och höll sig på så sätt uppe, tills hjälp hann anlända, vilken kunde hjälpa såväl henne som klappbryggan på rätt köl igen. Som om ingenting hänt och dyblöt, som hon var, fortsatte hon att klappa sin tvätt färdig!!

Anna-Lisa Ekelund, 1965

Släktnamnet pånytt

Torsten Ernberg har i nummer 2 av *Släktkuriren* beskrivit vårt släktnamns ursprung i den småländska gården Ernhytlan. Han har nu lämnat in en kommentar med anledning av de olika namnformer som gårdsnamnet genererat.

En kommentar i namnfrågan. I *Släktkurirens* nr 2, sid 1 redogjorde jag för släktnamnets historia och framförde vid tal om de dubbla namnformerna sannolikheten för vacklande uttal under 1700-talet av prefixen "Ehren" och "Ern". Synpunkten visar sig ha visst stöd på "hög nivå". I professor von Proschwitz utgåva av Gustav III:s brev meddelar han att konungen uttalade namnet "Ehrensverd" som "Ernsverd". *Torsten Ernberg*

Luffarschacksturnering 20/8 1994, Kvalificerade till omgång II (färdigspelas den 19/8)

Gunilla Tideholm
Marie Bergström
Rune Tideholm (w.o.)
Gunnar Nylén
Bernhard Bergström (BB slog EE för omgång III)
Eva Ernberg
Karin Ernberg
Annika Ernberg
Malin Ernberg
Ingemar Ernberg
Ingrid Bergström
Anne Tideholm

Kalendarium för släktföreningen 1995

19/8. Pic-nic med släkträff vid Drottningholms slott, se ssk annons.

26/9 Nästa sammanträde i släkträdet hemma hos Jan Ernberg Lämna gärna synpunkter och önskemål rörande föreningens verksamhet till någon i släkträdet inför sammanträdet.

1996.

16-19/5 (Kristi himmelfärdshelgen) Gemensam resa till Karlskrona, ev med något besök i våra förfäders småländska natur. Preliminär bokning till Ingemar Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg.

31/8-1/9 Nästa ordinarie släktmöte. Ev utflykt till Mariefred med båt i Mälaren. Lämna ev synpunkter till programkommittens sammankallande Jan Ernberg.

Tipspromenad i Hagaparken. Testa Dig själv.

Föreningens programkommitté hade ordnat en tipsfrågetävling vid Släkträffen i Hagaparken. Här återges frågorna och alternativen. Svar finns på sid. 9.

1. När bildades Ernberg-Ehrenbergska släktföreningen? 1) 1920 x) 1925 2) 1930
2. Vem var arkitekt för Koppartälten i Hagaparken? 1) Piper x) Masreliez 2) Desprez
3. Vad hette Gustavas man? 1) Gustav x) Robert 2) Johan
4. Hur många konungar i Sverige har burit namnet Gustav? 1) 6 x) 3 2) 5
5. Vilket släktled utgör sysslingar? 1) 2:a x) 3:e 2) 4:e
6. Vilket år mördades Gustav III? 1) 1791 x) 1792 2) 1793
7. Efter vilken stil har Hagaparken planerats? 1) Engelsk x) Fransk 2) Italiensk
8. Vid vilken byggnad är bilden tagen? 1) Haga slott x) Sjöhistoriska muséet 2) Långa Raden
9. Vem har skrivit "Några råd till min kära dotter om jag hade någon"? 1) Anna Maria Lenngren x) Carl Mikael Bellman 2) Johan Herik Kjellgren
10. Vilken sångtext refererar till Haga? 1) Så lunka vi så småningon x) Fjäriln vingad 2) Opp amaryllis
11. Vem har skrivit musiken till de flesta av Bellmans texter? 1) Evert Taube x) han själv 2) samtida trubadurer och poeter
12. Vad var namnet på fädernegården i Småland? 1) Ludvigsberg x) Wedeby 2) Ernhyltan
13. I vilken stad ligger Haga slott? 1) Stockholm x) Djursholm 2) Solna

Jarl Ernberg, släktföreningens 1:e ordförande

Släktkuriren vill ge en kortfattad bild av Släktföreningens tidigare förgrundspersoner. I ett tidigare nummer (nr 3) har vi refererat Barndomsminnen från Karlskrona av Jarl Ernbergs efterträdare på ordförande-posten, Victor Ernberg. Jarl Ernberg var en av initiativtagarna till föreningen 1925, dess förste ordförande 1925-1945, och skrev föreningens stadgar.

Släktkuriren *saxar några meningar om Jarl Ernberg ur Svenskt Biografiskt Lexikon (1952), därefter några ord ur Dagmar Ribens minnen "Det var då" (1991), samt slutligen några ord av JE själv ur hans memoar-häften "Släktminnen" (1943), för att försöka ge en bild av Regeringsrådet i hans tid.*

Jarl Ernberg I:

Utdrag ur Svenskt Biografiskt Lexikon

14:e bandet, 1952, Bonniers förlag, redaktör Bengt Hildebrand. Oberoende av varandra så har Erik Hamberg och Torsten Ernberg uppmärksammat redaktionen på avsnitten i Sv Biografiskt Lexikon som behandlar släkten Ernberg. Man kan notera JE:s intressanta inflytande över bl a arvsskattelagar, värnpliktslagar och Regeringsrätt i en tid när Sverige blev demokrati på allvar, kring och strax efter sekelskiftet.

Jarl Ludvig Ernberg, f. 20 aug. 1863 i Karlskrona, död 30 april 1947 i Stockholm (Hedv. El). Föräldrar: rådmannen och magistratssekreteraren Eugène Ludvig Oscar Peterson och Mathilda Christina Humble. Mogenhetsex. vid Karlskrona högre allm- läroverk 3 juni 1882; studier vid Uppsala univ 19 sept. s.å; jur. fil. ex. där 29 jan. 1884; jur utr. kand. där 20 nov. 1889; e.o. notarie i Svea hovrätt 26 nov. s.å.; tf. domhavande åren 1890-92 sammanlagt omkring 2,5 mån.; vice häradshövding 31 maj 1892; sekr hos bevillningsutskottet vid 1893 års riksdag; sekr hos arvsskattekommittén 1893;sakkunnig för revision av bestämmelser angående arvsskatten 1900; sekr. hos särskilda utskottet vid 1901 års riksdag för behandling av frågor om förändrad härorganisation och ny värnpliktslag; sekr. hos kommittén för revision av strafflagen för krigsmakten och den militära rättegångsordningen 1 april 1901; utsedd till justitieombudsmannens efterträdare 10 juli 1902 samt omvald därtill av 1903 och 1904 års riksdagar;expeditionschef i Finansdepartementet 14 okt. 1904; hovrättsråd i Svea hovrätt (med bibehållen tjänst som expeditionschef) 6 sept. 1907; regeringsråd 26 maj 1909- 15 aug. 1933;.....

G. 5 nov. 1898 i Stockholm (Ad. Fredr.) m. Wilhelmina Maria Eleonore Riben, f. 22 dec. 1870 där (ibid.), död 24 aug. 1942 där (Hedv. El.), dotter av statskommissarien Ludwig Wilhelm Riben och Josefina Wilhelmina Leijonflycht.

Jarl E. anlätades redan tidigt i offentlig tjänst, där hans stora arbetsförmåga och kunnighet togs i anspråk bl.a. för åtskilliga viktiga utredningsuppdrag. E:s huvudsakliga gärning blev dock förlagd till Regeringsrätten. Vid dennas tillkomst 1909 inträdde E. i den första uppsättningen regeringsråd, bland vilka för övrigt märktes sådana framstående män som sedermera ståthållaren J.O. Ramstedt och presidenten A. Lindstedt. I Regeringsrätten, vilken E. tillhörde under nära ett kvarts sekel, kommo hans utmärkta domaregenskaper och mångsidiga erfarenhet från skilda grenar av förvaltningen till sin fulla rätt. Omutligt redbar, skrupulöst noggrann och begåvad med en mindre vanlig skarpsynthet, var han en god representant för en ämbetsmannatyp, som sedan gammalt verksamt bidragit till den stadga, vilken utmärker svenskt samhällsliv. En lång följd av år var E. Regeringsrättens äldste ledamot och satte därunder i mångt och mycket sin prägel på dess arbete. Hans insats, då det gällde att närmare utforma och

regelbinda denna domstols, på förvaltningens olika områden djupt ingripande verksamhet, har varit av stort och bestående värde.

Sedan E. dragit sig tillbaka till privatlivet ägnade han sig åt forskningar i filosofi och historia, så länge hans syn (*skall vara hörsel, TEs anm.*), som under de sista levnadsåren var betydligt nedsatt, tillät det. I det personliga umgänget var E. högt skattad för sitt älskvärda och förbindliga väsen. Hans uppträdande präglades av en viss sirlighet och avmätthet, men under den lungna ytan klappade ett hjärta, som- det visste hans många vänner-varmt ömmade för allt mänskligt.

Ur Sv Biografiskt Lexikon, 1952

Jarl Ernberg II

Ur Dagmar Ribens minnesbok "Det var då"

Utgavs 1991 (ca 100 sidor). Hennes barn, syskon och syskonbarn har fått var sitt exemplar. Detta är några avsnitt som berör pappa Jarl och seklets andra decennium.

Pappa Jarls hemarbete

Satt man tyst som en mus i blåa soffan (*i Jarl E:s arbetsrum i våningen på Linnégatan i Stockholm, red anm*) märkte inte pappa ens närvaro, raspet av hans bläckpena var ett stilla ackompanjemang, han var djupt inne i sina tankar och hade alltid mycket hemarbete från Regeringsrätten där han blev ledamot i dess första uppsättning år 1909. Upptäckte han att man satt där kunde det hända att man bjöds på en, högst två, sockerpullor ur den lilla dyrkansvärda bonboniéren med lock och skära rosor i mönstret. Den stod alltid till höger på bordet, innehållet var pappas lilla hemliga stimulans under de knogiga arbetskvällarna. Pappa som var familjens överhuvud med stort Ö sågs mest från ryggsidan vid skrivbordet, där han ytterst pliktstroget arbetade vardag som söndag. Trots med ryggen mot de övriga rummen och oss alla och den koncentration som behärskade honom, kunde han följa med vad som hände i övrigt i huset. Han satt nämligen alltid med öppen dörr, ropade ibland förmaningar till oss ungar om vi grälade eller om någon kinkade på mammas flygel i salongen. Pappa fanns med oss fast han hade sitt att sköta.....

Studietiden i Uppsala

Pappa var till en början inte säker på vilken fakultet han skulle tillhöra, prövade på flera, men fastnade till slut även han för juridiken. Men hela livet hade han ett starkt intresse för humaniora. Hans bokhyllor rymde många filosofiska verk och mycket god skönlitteratur, som ingalunda var där för syns skull.

Ivar och Jarl levde mycket sparsamt i Uppsala, men man har ju hört talas om ett och annat punsch-glas på Flustret. Jarl hade en god sångröst och blev medlem i "Allmänna sången", fäktade gjorde han också som motvikt till stillasittandet i studerkammaren. Pappas studier gick i långrotning, då han hade viss tentamensrädsla. Och undra på det. På den tiden hade man endast en stor sluttentamen, iförd frack och med alla professorerna i en rad framför sig. Då skulle man kunna stå till svars i alla ämnena på en gång. En fruktansvärd pers för att erhålla Juris Utriusque examen, som det hette.....

Gentlemannen med plommonstop och käpp

Jag minns när pappa och mamma travade iväg om söndagskvällarna för att hälsa på "mor". Pappa i svart överrock och plommonstop och välpolerade snörkängor, som var måttbesällda. Det skulle inte ha fallit min pappa in att köpa konfektionskläder. Det fanns ju inte då så mycket av den varan heller. Lamanströjor och dito kalsonger gjordes efter mått, särskild skjortsömmerska sydde de krag- och manschett-lösa skjortorna. Pappa bar alltid löskragar, hårt

stärkta av Hanna och manschetter som på eftermiddagen togs av, ställdes på sin givna plats på skrivbordet. Han skrev allt för hand med mycket spretig bläckpenna, sedan kladden var skriven med en gul blyertspenna, som formerades med stor omsorg med skrivbordets lilla pennkniv. När pappa var ute hade han alltid en spatserkäpp, inte för att stödja sig för han hade en spänstig gång och spände de välformade vaderna, när han gick. Nej, käpp det hörde till en gentlemans utstyrsel.

Dagmar Riben, 1991

Jarl Ernberg III:

Ur Jarl Ernbergs Släktminnen: Om att minnas släkten

Utgivna 1943 (ca 160 sidor). Jarl Ernberg har skrivit två mycket intressanta häftade böcker om släkten, "Släktminnen", som givits till hans barn i maskinskriven form. I dessa gör han bl a en utförlig genomgång av släktens småländska rötter, samt beskriver Johan och Gustavas barn utan att glömma någon. Vi får anledning att återkomma till dessa böcker redan i detta nummer, där Jarl Ernberg får berätta om "urmodern" Gustava.

Ju längre åren framskrida, desto mera gå tankarna tillbaka till flydda dagar, till barndoms- och ungdomstiden med alla dess upplevelser och minnen. Mannaåldern med dess stränga arbetsliv flyter i minnet mera samman utan att i allmänhet detaljerna framstå med samma tydlighet och skärpa. Intrycken från barndoms- och ungdomsåren äro i regel starkare och livligare, taga personligheten mera helt i anspråk än vad vi senare uppleva. När det kommer till stycket, är det väl ock så, att det är det rent mänskliga i vår natur som är det väsentliga. När mannaåren med sin kamp, sina prövningar och strider ligger bakom oss, tar detta allt mera ut sin rätt.

Innan minnena hinna att alltför mycket förblekna eller förflyktigas och medan handen ännu förmår föra pennan, vill jag söka uppteckna en del iakttagelser och minnen, som även för andra, särskilt mina närmaste, kunde vara av intresse. Min avsikt därmed har närmast varit att rädda undan glömskan de upplysningar om mina förfäder och min släkts historia i övrigt, som kommit till min kännedom. Till dels gå nog dessa något längre tillbaka i tiden än hos andra släktens medlemmar kan vara fallet. Beträffade den generation, jag själv tillhör, eller dess närmaste föregångare, har jag givetvis ock på ett annat och mera ingående sätt med dem levat samman eller trätt i beröring än de släktmedlemmar, som tillhöra en senare generation.

Mitt stamträd går såvitt känt, såväl på fädernes- som mödernesidan. huvudsakligen tillbaka till Smålands bygder, till där bosatta bonde- och prästfamiljer.

Jarl Ernberg, 1943

Rätt svar på Tipsrundan sid. 7 : x, 2, 2, x, 2, x, 1, x, 1, x, x, 2, 2

Gustava, "urmodern"

**--hon, själv, fadern, syskonen och hemmet
av Jarl Ernberg. Ur "Släktminnen" (1943).**

Redan år 1812 hade min farfar ingått äktenskap med Gustava Ehrenberg. Hon var dotter till vaktmästaren vid flottans mekaniska corps, sedermera bälgmakarmästare Johan Ingemar Ehrenberg och hans hustru i första giftet, Elin Andersdotter från Appelås i Kristianopels församling. Denna Ingemar Ehrenberg, som var född den 13 februari 1748 /el enligt en annan uppgift 1746/ ledde enligt traditionen även han sin härstamning från Småland. Han uppgives hava blivit född å en gård Ehrenhult i Konga härad /av Kronobergs län/, från vilken gård enligt sägen han /eller hans förfäder/ tagit namnet Ehrenberg, Någon gård med detta namn har

emellertid icke kunnat under senare tid inom häradet återfinnas. Det har därför uttalats den förmodan, att den åsyftade gården skulle ha legat i Ryssby socken i Sunnerbo härad av samma län, i vilken socken ännu i senare tid funnits en gård Ernhyttan, invid sjön Tjorken. Huruvida detta antagande är riktigt, har hittills icke kunnat med visshet utrönas.

När eller under vilka omständigheter Ingemar Ehrenberg inflyttade till Karlskrona, är icke känt. Sannolikt skedde detta före år 1775, emedan han då i Karlskrona sammanvigdes med Elin Andersdotter. Han blev anställd såsom timmerman å Kungl. skeppsvarvet i Karlskrona och befordrades efter hand till bälgmakarmästare. Omkring år 1800 synes han hava blivit kommenderad till Stockholm såsom biträde vid offentliga arbetens utförande. Därvid säges han hava innehaft närmaste ledningen av resandet av den obelisk, som i enlighet med Konung Gustaf III:s beslut efter återkomsten från ryska kriget uppfördes å Slottsbacken nedanför Storkyrkan såsom ett erkännande av den fosterländska hållning, Stockholms borgerskap visat under kriget, varom närmare står att läsa på obelisken. Såsom belöning för utförandet av detta sitt uppdrag erhöll Ingemar Ehrenberg medaljen "Illis, quorum meruere labores". Denna minnes jag mig såsom gosse hava sett hos min farbroder Gustaf Peterson, i vilkensvård medaljen då förvarades. Sannolikt har Ingemar Ehrenberg från ungefärligen denna tid avflyttat till Stockholm. Dessförinnan synes han emellertid någon tid, tydligen i något offentligt uppdrag, hava varit kommenderad till Norrköping. Sedan hans omförmälda hustru år 1798 avlidit, synes en honom tillhörig fastighet å Lilla Björkholmen i Karlskrona jämte lösboet hava försålts /enl annons i Carlskrona Veckoblad den 1/4 1802/.

I bouppteckningen efter Ingemar Ehrenberg-jag har haft tillfälle att å Stockholms stads arkiv taga del av densamma- benämnes han vaktmästare vid sjöassuranscompagniet, vilken befattning han således senast innehaft. Enligt samma handling avled han i en ålder av 96 år 7 månader den 28 september 1844. Enligt uppgift skall han hava nödgats tillbringa de sista åren av sin levnad till sängs och avled slutligen av ålderdomssvagheter. Av bouppteckning att döma rådde i det gamla hemmet en nästan rörande enkelhet, för att inte säga torftighet.

Ingemar Ehrenbergs minne har inom släkten levat aktat och ärat: en man av gammaldags heder och tro med stor duglighet inom sitt fack, varom ju ock den ovannämnda honom tilldelade utmärkelsen i sin mån bär vittne. Särskilt säges han hava ägt utpräglade anlag för mekaniska anläggningar och konstruktioner.

Enligt bouppteckningen hade han efter sin första hustrus död ingått nytt äktenskap, med Margareta Catharina Almqvist men, såvitt i samma handling angives, icke med henne haft några barn.

Däremot hade han med sin första hustru sex barn, av vilka dock tre avled i tidig ålder. Av de övriga blev en dotter, Helena Maria, gift med spinnmästaren P.G.Rydell i Norrköping /avkomlingar efter dem torde hava funnits, men om deras öden är ingenting närmare känt/. En son Gustaf, född år 1783, utbildades enligt sägen till damskräddare. Enligt tillgängliga släktanteckningar flyttade han emellertid som fältväbel till Östergötland. Under finska kriget anmälde han sig som frivillig vid Södermanlands lantvärn för att dela öde med en vän, vilken vid utlottning av lantvärnsmän å Stockholms börs dragit tjänstelott. Enligt en annan version skulle han, då den utlottade vännens moder vid förrättningen fallit i häftig gråt i förtvivlan över att hon skulle skiljas från sin ende son, erbjudit sig att i vännens ställe gå ut i kriget. I vilket fall som helst vittnar hans uppförande om ett sällsynt ädelt sinnelag. Gustaf Ehrenberg åtföljde den svenska lantvärnsarmén till Norrland och stupade i träffningen vid Ratan den 20 augusti 1809, således endast 26 år gammal. Detta kungjordes i Karlskrona Veckoblad först den 16 december

samma år, ett bevis på långsamheten i den tidens underrättelseväsen. Den så tidigt bortgångne unge mannen beskrives såsom en ovanligt vacker yngling.

Ingemar Ehrenbergs yngsta barn var dottern Gustava, min farmor. Hon föddes den 13 juni 1785. År 1812 den 23 /28?/ juni vigdes hon i Stockholms storkyrka vid min farfar, Johan Petersson. Makarna hade, som nämnts, till en början sitt hem i Västervik, där deras två äldsta söner föddes. Redan år 1815 avflyttade emellertid, såsom redan berättats, familjen till Karlskrona. Denna tillväxte efter hand, i ty att äktenskapet välsignades med icke mindre än elva barn, därav dock ett, en gosse, dog i späad ålder. Av de övriga voro sju söner och tre döttrar.

Den av min farfar utövade röreslen gick sannolikt med växlande framgång. Säkerligen lämnade den endast ett knappt levebröd åt den talrika familjen. Endast genom min farmors-hon skildras såsom en kvinna med ett klart förstånd och en utomordentlig energi-outtröttliga omvårdnad kunde familjen sammanhållas och barnen erhålla sin uppfostran.

Familjen bebodde under lång tid en mindre, vackert belägen fastighet vid Borgmästarbron i Karlskrona. Denna fastighet inköptes någon gång på 1830-talet av de två äldsta sönerna och skänktes av dem såsom jugåva till modern genom gåvobrev, som ännu lär finnas i behåll. En åtgärd från sönernas sida desto mer hedrande för dem som de då endast befunno sig i 20- à 25-årsåldern och säkerligen då ej hunnit skaffa sig själva några betydande tillgångar. Den vittnade ju också om deras stora tillgivenhet för modren.

Fastighetens åbyggnader (1943, *hur är det idag?, red anm.*) finnas ännu kvar, om än i något från det ursprungliga förändrat skick. Huvudbyggnaden inrymde, utom nödigt utrymme för verkstadsrörelsen, enligt vad jag vill minnas, allenast fyra rum och kök. Därav kan man förstå, att utrymmet var mycket knappt för den stora familjen. De äldsta sönerna hade emellertid redan tidigt utflyttat ur hemmet för att på egen hand söka sig sin utkomst.

Barnen uppfostrades, enligt tidens sed, med allvar och stränghet och under största enkelhet. Till heder för föräldrarna - och nog särskilt deras mor - länder, att alla barnen fostrades till dugliga, pliktrogna människor. Alla sönerna, som upplevde mogen ålder - en av dem borttrycktes av döden redan i trettioårs åldern - förvärvade genom duglighet och viljekraft en god och aktad ställning i samhället.

Om min farfars person må nämnas, att han, enligt vad uppgivits - han avled innan jag kom till världen - var en till växten liten man med fina anletsdrag /något porträtt av honom har veterligen inte bevarats till eftervärlden/ och ett blitt men livligt lynne. Han säges ha varit mycket road av sällskaplighet.

Min farmor (Gustava), av vilken jag icke heller har något personligt minne beskrives såsom en ovanligt vacker kvinna, en skönhet. (*Thorgny Ernberg lär ha ägt ett koltecknat porträtt av henne, var är det nu? Vore roligt att få kopiera det till Slätkuriren . Red anm.*) Hon var, som nämnts, utrustad med en sällsynt viljekraft och förstod att skapa ett hem, därifrån alla barnen utgingo väl förberedda för att upptaga kampen med livets strider och svårigheter. Alla voro de ock av naturen utrustade med goda gåvor. Av allt att döma uppväxte de, trots allvaret och enkelheten i seder, i ett glatt och muntert hem. Glättigheten och ett påfallande sangviniskt sinnelag voro egenskaper, utmärkande för dem alla. Några av dem ägde en icke ringa portion humor.

Min farfar gick ur tiden år 1860, den 31 januari. Hans maka följde honom efter den 2 januari 1865. Båda ligger begravna å Karlskrona stads kyrkogård några kilometer utanför staden, i en gemensam familjegrav, där även några av deras avkomlingar vila.

Jarl Ernberg, 1943

Släktrådet 1993-96

Här följer en lite utförligare presentation av släktrådets ledamöter själva. Naturligtvis välkomnar vi om släktingar kontaktar någon i rådet med önskemål eller synpunkter på föreningens verksamhet. Släktrådet sammanträder 2-3 ggr per år, nu närmast den 26/9.

Annika Alm-Ekman har fått förtroendet att hålla i Släktföreningens kassabok. Mina meriter är den raka kvinnolinjen från mormorsmor Agnes Ernberg, via mormor Gull och mor Ulla. Jag är själv gymnasielärare i svenska och engelska (här avtecknad av en elev, som vill höja sitt betyg).

Jan Albert Victor Ernberg, 52 år, medlem i släktrådet sedan 1981. Son till Thorgny, sonson till Victor. Tf Apotekschef Apoteket Kronan, Sundbyberg. Intressen: Orientering, segling, sport i allmänhet. G.m. Eva. Barn: Svante f -75, Ylva f. -78. Adr. Erikslundsvägen 380, 18347 Täby. 08/510 50 655

Jan Anders Lennart Ehrenberg, f. -26. Ledamot sedan många år, nu senast omvald 93-96. Son till Lennart (Gustafs gren). Professor em. i biofysik, Sthlms univ. G.m. Gerd f -25, f.d. speciallärare. Barn: Jarl f. -53. Anna f-56. Intressen:Natur, konst, musiklitteratur. Adr: Burträskgatan 23, 162 21 Vällingby, 08/8747 17.

Annika Danielson, suppleant 93-96. 46 år. Dotter till Kerstin Danielson, f Isberg (Roberts gren). Journalist på tidningen Dagens Industri. G.m. Jörgen Widsell, barn Martin f. 87. Adr: Högbergsgatan 11, 116 20 Stockholm, 08/642 21 13.

Hedvig Eleonora Gunilla Tideholm, f. Hederstierna, suppleant 93-96. 64 år. Dotterdotter till Victor Fredrik, 2:e ordföranden, dotter till Elsa Ernberg, dvs Victors gren. Fritidspedagog, numera pensionär. Intressen:Teater, blommor och fåglar. G.m. Rune. Barn Bo f 57 g.m. Helene (två barnbarn Erik f -87, Axel f. -90). Anne f -61. Adr: Nybyggarvägen 13, 141 37 Huddinge, 08/711 31 05.

Per Fredrik Olof Zetterqvist. Suppleant 93-96. f. -61. Barnbarn till Dagmar Riben. Jur kand och DIHR. Pressekreterare i Stasrådsberedning -94, nu Informationschef på Stockholms Handelskammare. Har knappt tid med några intressen. Adr: c/o Riben, Orsavägen 20, Bromma, 08-641 45 40.

Michael Anders Bernhard Bergström. Suppl 93-96. Sonson till Elna Bergström, Ludvigs gren. Barnläkare, f n projektledare (kvalitet i vården) vid Samhällsmedicinska enheten, Huddinge sjukhus. Intressen: familjen, foto, resor, fåglar. G.m. Marie, barn Bernhard f -85, Sara f. -87. Adr: Älvkvarsvägen 76, 163 54 Spånga. 08/795 58 58.

Erik Hamberg. f-51, son till Ulla (f. Berlin) och Per Gustaf Hamberg. Uppväxt sedan 1959 i Göteborg. Disputation i idé- och lärdomshistoria vid Göteborgs universitet 1986. Bibliotekhögskola i Borås, samma år. Vik bibliotekarie Göteborgs universitetsbibliotek 1987-90. Biblioteksschef Postmuseum i Stockholm 1990-. Tf museichef postmuseum 1994. Bor i radhus, Vällingby, nyförlovad. Jag tillhör Ludvigs gren genom dottern Gerda, g.m. Gerhard Berlin, vilka var föräldrar till Nils Berlin (g.m. Anna Abrahamsson), föräldrar till Ulla, g Hamberg.

Agneta Qwerin, dotter till Olof och Dagmar Riben, f. Ernberg, dotter till Jarl Ernberg (Ludvigs gren). Revisor i släktföreningen. Fr o m 1994 bosatt på Södra Stene mangårdsbyggnad i Sörmland. VD inom skatteförvaltningen inriktad på ADB-frågor. G.m. Nils Qwerin. Fem barn: Per, Harald, Catharina och Ville Zetterqvist, samt Johan Qwerin.

Dagmar Riben, f 1.12 1911, dtr t Jarl och Eleonore, f. Riben, Ernberg. Utbildad vid Tekniska Skolan (numera Konstfack), Handarbetets vänner och Andrea Eneroths Högre Handarbetsseminarium i Stockholm. Undervisat i bl a Olofsskolan, Flickskolan i Hudiksvall, Vasastans Kommuala Flickskola, Lycéum för Flickor och Adolf Fredriks Musiklasser. G.m. sysslingen Olof Riben, Justitieråd, 1939. Tre barn Agneta Qwerin, VD

Riksskatteverket, Staffan, VD Statoil och Malin Basil, konstnärinna, England. Handhar släktarkivet, tidigare många år ordinarie ledamot i Släktrådet.

Brita Ernberg, Ingemar Ernberg och Jarl Ernberg (revisor) presenteras i ett senare nummer.

Också Carlskrona Väckoblad utg 1930

Här följer tre sidor facsimile utdrag ur Carlskrona Väckoblad, framställt till släktmötet 1930 på Högloftet. Det tillskrives officiellt juridikprofessor Albert Ernberg, men torde snarare vara sammanställt av andra, skämtlystna släktingar (*Carin Berlin har föreslagits-är det någon som vet? Någon mer som var med?*). Väckobladet har vänligen ställts till förfogande av Ulla Hamberg, Göteborg. SAKNAS!

En blankett för alla syften. Skriv gärna på extra papper om platsen ej räcker. IE/95

INTRESSEANMÄLAN inför ev gemensam resa till fädernebygderna Småland och Karlskrona ca 16-19/5 1996

Anmälan om ADRESSÄNDRING.

MEDLEMSAVIGFT för att erhålla Släktinformation, Släktkurir och kallelser till framtida släktmöten.

Uppgifter till ADRESSREGISTER, SLÄKTREGISTER/SLÄKTTAVLOR, samt BESTÄLLN AV SLÄKTVIDEO

Adress(ifylls alltid)/adressändring:

Namn:.....Adress (ev ny):.....

Postnr:.....Ort:.....

Land:.....Telefonnr (hem):.....

Ev övriga tel nr (fax-nr, arbete, landet osv):.....

Jag/vi är intresserade av att delta i en tvådagars-resa till Karlskrona och Småland några av dagarna 16-19/5 1996 med buss eller bil (anmälan är inte bindande) med syfte att bese landsändan och besöka några av fäderneplatserna

Jag/vi skulle i så fall kunna åka med egen bil Förutom vi själva skulle antal platser kunna erbjudas för billösa i vår bil

Namn och adress till släktingar som borde få kallelse , Släktkurir m m (och sannolikt inte fått så):

Ifylles av mor- eller farföräldrar, föräldrar eller omtänksamma syskon, kusiner eller dylikt. Namn, födelsedatum och föräldrar, **nyfödda 1990-1995**, som jag känner till:

Jag/vi beställer en fullständig uppsättning av **släkttavlorna á 100:-**, som insättes på postgiro 484 72 55-9, Ernbergska släktföreningen.

Jag **betalar härmed medlemsavgiften för 1993-96** till pg 484 72 55-9, Ernbergska släktföreningen för följande personer inklusive mig själv, 50:-/person:

Intresserad av "**släktvideon**" från släktmötet 1935 till självkostnadspris (ange namn och adress ovan)